

## บทที่ 1 ข้าวสวย

คลิก~

เอาล่ะ...เป็นอันเรียบร้อยสักที แค่นี้ก็สบายใจที่ฉันนั่งหลังขดหลังแข็ง ถ่างตาพิมพ์มาตั้งเนิ่นนานก็ขึ้นไปเดินหราชอาณาจักรอยู่บนหน้าเว็บไซต์เรียบร้อย แล้ว นิยายสุดฮอตจากปลายนามปากกา 'ข้าวสวย' ของฉัน ซึ่งตอนใหม่ที่ลงนี้จะต้องมีผู้อ่านแห่เข้ามาถล่มทลายเฉียดหมื่นแน่ๆ หึ...ก็ตอนนี้ เป็นฉากสำคัญที่พระเอกกำลังจะบอกรักนางเอกนี้ นักอ่านที่รักคงรอลุ้น ฉากนี้มาเนิ่นนานแล้วแน่ๆ

อ้อ...ขอแนะนำตัวสักหน่อย ฉันชื่อเล่นว่าข้าวค่ะ หรือมีนามเต็มยศ ว่าธรรมา พิธาโสภณณ์ ตอนนี้ฉันเป็นนักเขียนมือสมัครเล่นและมีผลงานอยู่ที่เว็บไซต์เด็กเก่ง ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีนักเขียนมาแจ้งเกิดอยู่แล้วมากมาย และฉันคนหนึ่งเนี่ยจะต้องเป็นหนึ่งในนักเขียนที่ผลงานได้รับการตีพิมพ์ออกมาเป็นเล่มให้ได้!

*Hey hey, you you I don't like your girlfriend~*

เสียงมือถือร้องลั่นกับเพลงฝรั่งที่กำลังฮิต ฉันเคี้ยวหมากไปหยิบ

โทรศัพท์ก่อนจะยืมให้กับสายที่เรียกเข้า

"ฮัลโหล แม่เหรอกคะ"

"จ๊ะ แม่เอง ข้าวทำอะไรอยู่เหรอลูก"

"เพิ่งแตงนินยายเสร็จคะแม่ คนอ่านของข้าวเป็นหมื่นแล้วนะ"

"จ๋าๆ แมื่ก็รู้ว่าเมื่อไหร่ยายของลูกจะได้ตีพิมพ์เป็นเล่มสักทีเนี่ย  
ไม่เอาไว้นานเหลือเกิน"

"แหม...เร็วๆ นีละคะ แม่โทรมามีอะไรหรือเปล่าคะ"

"อ้อ แม่จะบอกว่าเดี๋ยวอีกสองสามวันจะมีคนย้ายเข้ามาอยู่บ้าน  
ข้างๆ แล้วนะลูก"

"มีคนติดต่อเข้ามาแล้วเหรอกคะ"

ฉันทถามแม่ ตอนนีเราพุดถึงบ้านแฝดข้างๆ บ้านฉันเอง แต่ก่อนมัน  
เคยเป็นบ้านของป้ากมล พี่สาวแท้ๆ ของแม่ฉัน เราปลูกเป็นบ้านแฝด  
แบบครอบครัว (เพื่อจะได้จ้างสถาปนิกออกแบบบ้านแค่แปลนเดียว  
โตะๆ) แต่สุดท้ายป้ากมลยอดดวงใจก็ทนอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่ไหว ป้าโบก  
มือลาและขอตามสามีกลับไปอยู่เชียงใหม่แทน

บ้านนี้เลยถูกปล่อยให้เข้ามาแล้วหลายปี และมีประสบการณ์  
โชกโชกในแบบต่างๆ มากมายอย่างเช่น ผู้เช่ารายหนึ่งทำเด็กหลอดคาห้อง  
น้ำ (ฉันหมายถึงเธอคลอดเด็กออกมาโดยไม่ต้องออกแรงเบ่ง ฟังดูยอด  
มากเลย) รายไม่นานนี้ก็หัวติดเข้าไปในช่องระบายอากาศ (ฉันว่าเขา  
อาจจะพยายามไปซ่อมอะไรสักอย่างมั้ง) และรายล่าสุดกินยาฆ่าเห็บ  
ลงไปแต่ไม่ยกกะตาย ไม่ใช่ป้ากมลหรืนะคะ -- ญาติเขามาช่วยทัน ฮู้ว!

"ทำไมข้าวพุดแบบนี้ละลูก บ้านเราไม่ใช่บ้านผีสิงสักหน่อย"

"ค่า...ค่า... แล้วผู้เช่ารายใหม่นี้เป็นใครละคะ"

"เป็นผู้ชายจ๊ะ ท่าทางจะหล่อด้วย เห็นบอกว่าทำงานเป็นกราฟฟิค  
ดีไซน์เนอร์เหียวะลูก"

"แม่ได้ยินแค่เสียงจะรู้ได้ไงว่าเขาหล่อไม่หล่อ"

"แม่เดาไม่ผิดหรอกน่า เสียงเขาห่อจะตาย! ยังไงถ้าเขาย้ายเข้ามา แล้วข่าวก็ดูความเรียบร้อยด้วยละกัน แม่บอกให้เขามารับกุญแจกับลูกนะ ดูแลพี่เขาแล้วให้เซ็นเอกสารอะไรให้เรียบร้อยด้วยนะ"

"ไม่มีปัญหาค่ะ แม่สบายใจได้ หวังว่าสุดห่อของแม่จะอยู่บ้านเราได้นานๆ นะ"

"ก็หวังไว้ว่าจะเป็นอย่างนั้นจ้ะ ลูกจะได้มีเพื่อนบ้านห่อๆ ด้วยกำไรสองต่อเลยนะ"

หลังจากคุยศัพท์เพะกับแม่อีกหน่อย ฉันจึงค่อยวางสายแล้วพิมพ์นิยายตอนต่อไป อ้อ...ฉันลืมบอกไปอีกนิดว่าฉันอยู่บ้านนี้แค่คนเดียว พ่อกับแม่ของฉันทำงานอยู่ที่อยุธยา ทั้งคู่ถูกย้ายไปเป็นครูสอนหนังสือที่นั่น ในขณะที่ฉันเอนทรานซ์ติดมหาวิทยาลัยชื่อดัง ทุกอย่างเลยลงตัวเมื่อฉันต้องกลายเป็นเฟรชชีปีหนึ่งอยู่เฝ้าบ้านที่กรุงเทพฯ คนเดียว วิซัด วิเศษ~ TAT

หยุดคิดเรื่องบ้านอันรกสมองแล้วหันมาสนใจนิยายที่ฉันแต่งดีกว่านี่ไง...

'รักนี่คือเบนโล'

เอ่อ...นี่ไม่ใช่นิยายของฉันนะ เบนลงเบนโลอะไรน่ากลัวจัง ความรักทำไมไปอยู่กับยาสตรีล่ะ

'สาวตัวร้ายกับนายจอมกะล่อน'

นี่สินิยายของฉัน! แต่ชื่อก็น่ารักเหมาะกับวัยใสแล้ว ฉันยิ้มกริมพอใจเมื่อเห็นยอดคนเข้าเริ่มพุ่งขึ้นหลังจากทำการรีเฟรชข้อมูล นี่เพิ่งผ่านไปได้ไม่กี่นาที สถิติคนเข้าก็ขยับเพิ่มไปห้าร้อยแล้ว แล้วกว่าจะครบเดือนนึงนิยายฉันพุ่งเข้าไปหลักหมื่นแน่ๆ ะฮ่าๆ

*Hey hey, you you I don't like your girlfriend~*

เสียงเพลงดังขึ้น ฉันคว้ามือถือกดปุ่มรับสายทันที สายที่ต่อเข้ามาเป็นแฟนคลับนิยายคนสนิทของตนเอง

"ฮัลโหล พี่ข้าวหรือเปล้าคะ"

"ว่าไงจะน้องไอ้ต"

"พี่ข้าวเห็นกระทู้เด่นของวันนี้หรือยังคะ ไอ้ตอ่านแล้วจี๊ดมากเลย  
คะ มันแซดมากจริงๆ"

"จริงเหอ เดียวนะ แซดขนาดนั้น พี่จะเข้าไปดูเดี๋ยวนี้ละ!!"

ฉันวางโทรศัพท์ลงก่อนจะเลื่อนเมาส์คลิกไปยังบอร์ดนักเขียนประจำ  
เว็บไซต์ แหล่งพบปะพูดคุยของนักเขียนในโลกอินเทอร์เน็ต แล้วฉันก็  
เจอกระทู้หนึ่งที่เด่นหราและมียอดคนเข้าและตอบโพสต์มาในอันดับต้นๆ  
นี่มันกระทู้บ้าอะไรกันเนี่ย!!!

'คุณรู้สึกรำคาญนิยายวัยรุ่นนวนิยาย เลียน ไร้สาระ และเต็มไปด้วย  
อีโมติคอนกว่าคอนเรื่องหรือเปล้า'

กร๊อต!! แคเห็นชื่อกระทู้ฉันก็รู้แล้วว่าพวกมันตั้งใจจะด่าฉัน และ  
ยังรู้อีกว่าคนที่ตั้งกระทู้นี้เป็นพวกไหน ไร้สปอนเซอร์ งานการไม่มีทำหรือ  
ไงซะเนี่ย! ถึงได้เที่ยวมานั่งแรดวิจารณ์งานของคนอื่นอยู่ได้ ฉันคลิกเปิด  
กระทู้ที่ขึ้นชื่อมาอ่าน ในใจร้อนรอนตั้งมีพายุโหมกระหน่ำ มันเขียนบ้าอะไร  
ไปบ้างเนี่ย!!

'จากหัวข้อกระทู้ ก็เลยอยากรู้อถามทุกท่านในที่นี้ดูว่ามีใครรู้สึก  
รำคาญนิยายประเภทนี้หรือเปล้าครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่ลองเปิดนิยายของ  
นักเขียนคนหนึ่งที่ได้ยินว่าได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก... แต่ว่า...พอ  
อ่านไปได้ไม่ถึงห้าหน้าที่ผมแทบจะเขวี้ยงจอคอมพิวเตอร์ลงกับพื้นเลย  
ซะมัตขาด เพราะทั้งเรื่องมีแต่ไอ้สัญลักษณ์อีโมติคอนพวกนี้เต็มไปหมด

Λ-Λ -O- -\_- =O= ^()^ และ... =\_= เป็นต้น

ซ้ำร้ายไปกว่านั้นเนื้อหาในนิยายก็แทบจะเรียกได้ว่าหาเรื่องหาราว

ไม่ได้เลย ผมขอพูดตรงๆ เลยว่าแทนที่อ่านแล้วจะประเทืองปัญญา แต่ มันกลับจะทำให้บ่อนทำลายสมองไปเลยมากกว่า และคิดว่าตอนนี้ เยาวชนของเรากำลังโดนมอมเมาจากนิยายปัญญานี้มพวกนี้จนแห่แหน เขียนตามๆ กันจนรบกบอर्डไปหมดแล้ว

และผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่นิยายพวกนี้น่าจะถึงคราววสานไปจาก โลกเราเสียที ผมรู้สึกเสียดายเวลา เสียสายตา และทำให้กรเนื้อที่เว็บไซต์ เสียเปล่าๆ ไม่รู้ว่ามันติดอันดับได้ไงกันนะ

กระทำโดย ชูวิทย์ เวลา 12.30 น. วันที่ 15/05/50'

พิมพ์ได้ดีมาก!! ทำได้ดีมากไอ้พวกโรคจิต! ชิชะ กล้ามาวิจารณ์ นิยายของฉันงั้นระะ ถึงแม้ว่าหมอนี้จะไม่ได้เอ่ยชื่อนิยายหรือคนแต่ง ออกมา แต่ฉันก็รู้ว่าเขาตั้งใจจะว่านิยายของฉันแน่ๆ! และฉันก็รู้ด้วยว่า คนพวกนี้เขานิยมชมชอบใครอยู่

ก็นายไตรภาคียังไงล่ะ!!

ใช่แล้ว!! ฉันกับนายนี้เราไม่ถูกกันอย่างแรง!! นิยายของฉันกับหมอนั้น ผลัดกันขึ้นเป็นที่หนึ่งมาตลอด ความจริงเราน่าจะพูดคุยกกันได้ อ้อ ล้อ ขอเลาะกันตามควร แต่เปล่าเลย! ฉันกับเขาผลัดกันบื้ออีกฝ่าย และอย่า ให้ล้มเชียวเพราะจะมีบริการกระที่บื้อ!! คนทั้งโลก (อินเตอร์เน็ต) รู้ดี ว่าฉันกับเขาเหม็นขี้หน้ากันมากแค่ไหน

แล้วพวกของนายไตรภาคีปีศาจบ้าบอนี้มีสิทธิ์อะไรมาว่านิยายฉัน ทุกคนคิดเหอว่าหมอนี้แต่งนิยายเสริมสร้างความคิด ผดุงคุณธรรม เหอะ! เขาแต่งนิยายลามกจกเปรตในแบบที่เด็กโคตรไม่สมควรอ่านอย่างแรง

ปากกับอกนิยายแฉ่คั่นมันส์กระหึ่มโลก พออ่านไปได้ตอนสอง ตอนเท่านั้นล่ะ อี้~ ใจครึมกันกลางปากกลางภูเขา แต่งมาได้ไม่อายุฝึสาง เทวดา มันเป็นนิยายอีโรติกที่ xxx กันสนั่นปามากกว่า คนที่เขียนนิยาย หื่นๆ แบบนี้ได้จะต้องเป็นไอ้แกโรคจิตแน่ๆ หมอนี้เขียนขึ้นมาสนอง

ค้นหาตัวเอง เขียนนิยายให้คนอ่านเสพโดยไร้ศีลธรรม มอมเมาเยาวชน  
อย่างหน้าด้านๆ นิยายอาบยาพิษชัดๆ!!

"ฮัลโหลๆ พี่ข้าวยังอยู่หรือเปล่าคะ"

เสียงแว่วดังมาจากโทรศัพท์ เวิร์ตะไล ลืมไปว่าน้องไอ้ตแฟนคลับ  
กำลังรอสายอยู่

"อยู่จ้ะ พอดีพี่มีวแต่อ่านกระทู้อยู่"

"แล้วแบบนี้พี่ข้าวจะทำยังไงดีคะ เราจะตั้งกระทู้โจมตีกลับไปเลยมัย"

"จะดีหรือไอ้ต พี่ว่าอย่าไปยุ่งกับเขาเลยดีกว่านะ เราก็อยู่ส่วนของ  
เราไปดีกว่า อย่าไปมีเรื่องกันเลย"

ฉันกัดฟันบอก แม้จะเจ็บแค้นแค่ไหนก็ตาม ฉันก็ต้องฝันไม่ทำ  
ตามใจตัวเองเพื่อภาพลักษณ์นักเขียนที่ดี แม้ในใจจะอยากคลิกไปตั้ง  
กระทู้ด่าหมอนั่นซะให้รู้แล้วรู้รอด

"แต่ไอ้ตไม่ยอมหรือคะพี่ข้าว เรื่องแบบนี้มันหนามยอกต้องเอา  
หนามบ่ง"

ฉันละรักแฟนคลับคนนี่จริงๆ! เธอบอกจะจัดการก็ได้กลับไปให้เจ็บ  
แสบไม่แพ้กัน ใ้ว...ฉันรักน้องเขาจริงๆ นะ!! ฉันพุดคุยกับน้องเขาอีก  
นิดหน่อยจึงค่อยวางสายลง ฮืม ความแค้นมันสะสมอยู่ที่อกจนฉันจะระเบิด  
แล้วว้ออย! ยิ่งมาเห็นความคิดเห็นจากพวกจิตวิปลาสแบบหมอนั่นอีก

'ความคิดเห็นที่ 15

เห็นด้วยค่ะ มันน่ารำคาญมากเลย รกหูรกตาจริงๆ ใ้พวกอีโมติคอน  
เนี่ย โดยเฉพาะนักเขียนที่เรารู้ว่าใครนี่แหละค่ะ และขอเป็นกำลังใจให้  
คุณไตรภาศรีปั้นตอใหม่ออกมาไวๆ นะคะ รออ่านอยู่

ความคิดเห็นโดย ชวันดี

ความคิดเห็นที่ 32

อูย...เปิดศึกอีกแล้วหรือขอรับ ฮี้ๆ พุดถึงเรื่องนี้ ผมก็นิยมคุณ  
ไตรภาศขึ้นมาทันที ทั้งภาษาก็สวย แถมดำเนินเนื้อเรื่องยังเร้าใจอีก  
ต่างหาก น่าติดตามกว่านิยายปัญญานิมพาน์พวกนี้ตั้งเยอะ  
ความคิดเห็นโดย นิวัติ'

ฮี้มๆ! หนอย...ยัยซวันดี ฮี้ย! เธอไม่อายหรือไง หมอนี่เขียนนิยาย  
ที่ผู้ชายรังแกผู้หญิงแบบนั้นนะหา! ทำไมถึงยังไปเห็นดีเห็นงาม สงสัย  
จะเป็นคุณป้าวัยเปลี่ยวขาดสามีเหลียวแลงั้นสินะ แล้วไอ้คุณนิวัติอะไร  
นี่อีก ปกปิดความเหินกระหายไม่มีดเลยนะแก เร้าใจบ้างอะไรกัน!

ฉันรีบขยับเมาส์เลื่อนไปกดส่งข้อความส่วนตัวหรือที่เรียกว่า PM  
(Personal Message) ไปหานายไตรภาศปีศาจนี้ทันที นิ้วต่างๆ สัมผัส  
กับคีย์บอร์ดอย่างคล่องแคล่ว สมองฉันคิดคำดาเร็วกว่านิ้วพิมพ์ซะอีก

## บทที่ 2 ไตรภาคี

ผมกำลังนั่งมองบางสิ่งที่น่าประหลาดบนจอภาพแอลซีดีของเครื่องคอมพิวเตอร์แล็ปท็อปที่ตั้งอยู่บนโต๊ะทำงาน ซึ่งเป็นเฟอร์นิเจอร์ชิ้นเดียวที่ผมไม่คิดจะนำมันไปด้วยเมื่อย้ายออกจากห้องชุดบนอาคารสูงแห่งนี้ มันเป็นข้อความส่วนตัวที่ส่งตรงมาถึงผม ตอนแรกก็เห็นชื่อของคนส่งผมก็อดแปลกใจไม่ได้ เพราะป้าชาติแม่คุณไม่เคยคิดที่จะมาเสวนากับผม (ผ่านทางข้อความ) แบบนี้หรือก และมันน่าจะไม่ใช่เรื่องดีนักแน่ๆ กับการที่ยัยข้าวต้ม...เอ๋อ...ข้าวสวยจะส่งข้อความส่วนตัวมาแบบนี้... และมันก็ใช่จริงๆ ด้วย

วัน : 15/05/50 เวลา : 15.23 น.

จาก : ข้าวสวย

หัวข้อ : สารเลข!!

นายไตรภาคี นายกล้าดียังไงถึงได้ส่งพวกลูกน้องของนายมาตั้งกระทู้แบบนี้ล่ะหา!! หนอยๆ ถ้าคิดจะด่าใครนะดูตัวเองซะก่อนเถอะ



ถึงฉันจะแต่งงานมีอิโมติคอนพวกนี้ มันก็ไม่ได้ไปแปะอยู่บนหน้านาย  
สักหน่อย ไม่ทราบจะมาเด็อดร้อหน้าพระแสงอะไร และถ้านิยายของ  
ฉันมันปัญญาเล่มแล้วของนายมันเป็นอะไร

หึๆ นิยายของฉันสร้างสรรค์ไม่มอมเมาเยาวชนอย่างนายหรอก ทั้ง  
จับทั้งจับทั้งจับทั้งค้ำ อี้~ น่าเกลียดจริงๆ ถ้านายอยากเปิดศึกกับฉัน  
ก็กรอบก็เอาเลย มาดูซิว่านิยายไร้พิษภัยอย่างฉันกับนิยายอัปปริยโง่งครึม  
ของนายใครจะชนะ!

"ยัยนี้มันเป็นบ้าอะไรของมันวะเนี่ย" ผมปนกับตัวเองด้วยความ  
งุนงงปนโมโห ถึงแม้ว่าผมจะครีตลปี่ไม่กินกันกับแม่ที่สักเท่าไร แต่ผมเอง  
ก็ไม่เคย...ไม่เคยจะไปกล่าวหาว่าร้ายยัยข้าวต้มนี้เลยสักหน แล้วนี่มัน  
อะไรกัน ลูๆ ก็ส่งข้อความมาต่อกันเสียขนาดนี้ด้วยแล้ว

และถึงแม้ว่าผมจะเดาได้ไม่ยากว่ายัยข้าวต้มจะอายุน้อยกว่าผมอยู่  
โข... ก็ดูนิยายที่เธอเขียนลงเว็บบอร์ดสิครับ แบบว่า...โค-ตะ-ระปัญญา  
อ่อนเหมือนอย่างนิยายหน้าปกเป็นรูปการ์ตูนที่เอาไว้หลอกเด็กนักเรียน  
ที่้อ่านกันจนเกร้อบ้านเกร้อเมืองเนี่ยนะ...

จะเอาไปเผาเป็นกงเต๊กให้พวกอากง อาม่า ผมยังไม่อยากจะทำเลย  
กลัววิญญาณบรรพบุรุษจะมาเข้าฝันด่าผมเอา!

ในเมื่อโดนเด็กเมื่อกวนขึ้นมาถองอกเอาถึงที่แบบนี้ ผมว่าเห็น  
ที่จะต้องสั่งสอนกันบ้างล่ะ พุดแล้วก็ไม่รอช้า ผมเสือนเมาส์ไปคลิกปุ่ม  
'ตอบกลับ' เพื่อจะได้ตอบข้อความของเธอทันที แต่ว่าก็ถูกเสียงเตือนของ  
โปรแกรมสนทนาที่ตั้งออนไลน์ทิ้งไว้ว่ามีคนทักทายผมมาเสียก่อนนี่สิ...  
ฮึ่ม! ไอ้พวกมารผจญ แต่ถึงอย่างนั้นผมก็คลิกเปิดหน้าต่างสนทนาเมื่อ  
เห็นชื่อของคนที่ทักเข้ามา

Rainbow Six @ Tom Clancy's says : เฮียยยยยยย

## รักต่างวัยหัวใจข้ามรั้ว

16

ยัยรุ่ง อดีตน้องรหัสของผมตอนที่ยังอยู่มหาวิทยาลัยนั่นเองที่เป็นคนทักเข้ามา

ไตรภาคี Tri-Sum คนกำลังอารมณ์เสียว้อย! says : มีอะไร คนยังอารมณ์ไม่ดีอยู่

Rainbow Six @ Tom Clancy's says : ฮั่นแน่! แสดงว่าเสียเห็นกระทู้นั่นแล้วใช่มะ

ผมขมวดคิ้วกับคำบอกเล่าของยัยรุ่งก่อนจะพิมพ์ตอบกลับไป

ไตรภาคี Tri-Sum คนกำลังอารมณ์เสียว้อย! says : กระทู้อะไร  
Rainbow Six @ Tom Clancy's says : อ้าว เสียยังไม่เห็นอีก  
เหรือ แล้วอารมณ์ไม่ดีเรื่องอะไรละ

ไตรภาคี Tri-Sum คนกำลังอารมณ์เสียว้อย! says : จะเรื่องอะไร  
ก็ช่างเถอะน่า บอกมาก่อนว่ากระทู้อะไร

Rainbow Six @ Tom Clancy's says : ถ้างั้นก็ทำใจเย็นๆ  
ก่อนจะอ่านกระทู้นี้นะเฮียนะ

แล้วยัยรุ่งก็ส่งลิงค์ของกระทู้ที่พูดถึงมาให้ ทันทีที่ผมคลิกเข้าไป  
ก็แทบหงายหลังกับชื่อกระทู้นั่นแล้ว

'คุณคิดว่านิยายที่แอบแฝงฉากเลิฟซีนล่อแหลมโดยที่ฉากหน้าเป็น  
นิยายประเภทอื่นนั้นสมควรจะให้โพสต์อยู่ในบอร์ดแห่งนี้อีกต่อไปหรือไม่'

'เนื่องจากกระทู้ที่... ได้กล่าวพาดพิงถึงนิยายรักแนววัยรุ่นที่พวกฉัน  
เป็นแฟนอ่านประจำอยู่ ก็เลยทำให้ฉันรู้สึกมีข้อกังขาว่านิยายที่พวกคุณ